

**KONVENCIJA PAR CĪŅU PRET KORUPCIJU, KURĀ
IESAISTĪTAS EIROPAS KOPIENAS AMATPERSONAS
VAI EIROPAS SAVIENĪBASDALĪBVALSTU
AMATPERSONAS, KAS IZSTRĀDĀTA, PAMATOJOTIES
UZ LĪGUMA PAR EIROPAS SAVIENĪBU K.3 PANTA
2.PUNKTA"C" APAKŠPUNKTU**

ŠĪS KONVENCIJAS AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,
Eiropas Savienības Dalībvalstis,

ATSAUCOTIES uz Eiropas Savienības Padomes 1997.gada 26.maija
lēmumu,

IEVĒROJOT to, ka Dalībvalstis tiesu sadarbības uzlabošanu cīņā pret
korupciju uzskata par kopējo interešu jautājumu, kas izriet no minēta
Līguma IV daļā noteiktās sadarbības;

IEVĒROJOT to, ka ar savu 1996.gada 27.septembra Aktu Padome
izstrādāja Protokolu, kurš īpaši vērsts pret koruptīvām darbībām, kurā
iesaistītas nacionālās amatpersonas vai Kopienas amatpersonas un kura
nodara vai var nodarīt kaitējumu Eiropas Kopienas finansiālajām interesēm;

IEVĒROJOT to, ka tiesiskās sadarbības krimināllietās starp
dalībvalstīm uzlabošanai, ir nepieciešams iet tālāk par minēto Protokolu un
izstrādāt Konvenciju, kas vērsta pret koruptīvām darbībām, kurās iesaistītas
Eiropas Kopienas amatpersonas vai Dalībvalstu amatpersonas;

AR VĒLMI nodrošināt šīs Konvencijas konsekventu un efektīvu
piemērošanu visā Eiropas Savienībā,

IR VIENOJUŠĀS PAR ŠĀDIEM NOTEIKUMIEM:

1. pants

Definīcijas

Šīs Konvencijas izpratnē:

(a) termins "amatpersona" nozīmē jebkura Kopienas vai nacionālā
amatpersona, ieskaitot jebkuru citas Dalībvalsts nacionālo amatpersonu;

(b) termins "Kopienas amatpersona" nozīmē:

- jebkuru personu, kura ir amatpersona vai citādi uz līguma pamata
nodarbināta, balstoties uz Eiropas Kopienas amatpersonu personāla

noteikumiem vai uz Eiropas Kopienas noteikumiem par cita veida darbinieku nolīgšanu,

- jebkuru personu, kuru dalībvalstis vai jebkura publiska vai privāta persona ir nosūtījusi darbā uz Eiropas Kopienām un kura veic funkcijas, kas ir līdzvērtīgas Eiropas Kopienu amatpersonu vai citu darbinieku veicamajām funkcijām.

Uz tādu institūciju, kuras izveidotas saskaņā ar Līgumiem, kuri nodibina Eiropas Kopienu, locekļiem un personālu tiek attiecināti tādi paši noteikumi kā uz Kopienas amatpersonām, ievērojot to, ka uz tiem netiek attiecināti Eiropas Kopienas Noteikumi par Personālu vai Eiropas Kopienas noteikumi par cita veida darbinieku nolīgšanu;

(c) termins "nacionālā amatpersona" ir jāsaprot saskaņā ar terminu "amatpersonas" vai "valsts amatpersonas" definīcijām nacionālajos likumos tajā Dalībvalstī, kurās attiecīgā persona veic funkcijas krimināllikuma piemērošanas mērķiem.

Tomēr, gadījumos, kad tiesvedību lietās, kurās ir iesaistīta kādas Dalībvalsts amatpersona, aizsāk kāda cita dalībvalsts, pēdējai nav obligāti jāpiemēro "nacionālās amatpersonas" definīcija, izņemot gadījumus, ja šī definīcija ir atbilstoša minētās valsts nacionālajiem likumiem.

2. pants

Pasīvā korupcija

1. Šīs Konvencijas izpratnē tīša darbība, ar kuru jebkura amatpersona tieši vai ar starpniecības palīdzību pieprasa vai saņem jebkāda veida labumus sev vai trešajai personai, vai akceptē šādu labumu piedāvājumu, par to, lai šī amatpersona veiktu savas funkcijas vai pienākumus vai atturētos no savu funkciju vai pienākumu veikšanas, pārkāpjot savus amata pienākumus, ir uzskatāma par pasīvo korupciju.

2. Katra Dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka panta pirmajā daļā minētā rīcība tiktu kvalificēta kā noziedzīgs nodarījums.

3. pants

Aktīvā korupcija

1. Šīs Konvencijas izpratnē tīša rīcība, ar kuru jebkura persona sola vai dod, tieši vai ar starpniecības palīdzību, amatpersonai jebkāda veida labumus, kas domāti šai amatpersonai vai trešajai pusei, par to, lai šī amatpersona veiktu savas funkcijas vai pienākumus vai atturētos no savu

funkciju vai pienākumu veikšanas, pārkāpjot savus amata pienākumus, ir uzskatāma par aktīvo korupciju.

2. Katra Dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka panta pirmajā daļā minētā rīcība tiktu kvalificēta kā noziedzīgs nodarījums.

4. pants

Asimilācija

1. Katra Dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās krimināllikumā konvencijas 2. un 3. pantā minētie nodarījumi, kurus ir izdarījuši tās valdības ministri, tās Parlamenta palātās ievēlētie deputāti, Augstākās Tiesas locekļi vai Revīzijas Tiesas locekļi, pildot savas funkcijas, vai kuri ir tikuši pastrādāti pret tiem, tiktu tāpat attiecināti arī uz gadījumiem, kur šādus nodarījumus ir izdarījuši Eiropas Kopienas Komisijas locekļi, Eiropas Kopienas Parlamenta, Tiesas un Revidentu Tiesas locekļi, attiecīgi pildot savus uzdevumus, vai kuri ir tikuši izdarīti pret tiem.

2. Ja kāda Dalībvalsts ir pieņēmusi speciālus likumus attiecībā uz darbību vai bezdarbību, par ko valdības ministri ir atbildīgi sava īpašā politiskā stāvokļa dēļ šajā Dalībvalstī, pirmo daļu uz šādiem likumiem var neattiecināt ar noteikumu, ja dalībvalsts nodrošina, ka uz Eiropas Kopienas Komisijas locekļiem tiek attiecināti krimināllikuma panti, kas paredz atbildību par konvencijā minēto 2. un 3. pantu.

3. Panta pirmā un otrā daļa neskar nekādus Dalībvalstī piemērojamus noteikumus attiecībā uz kriminālo tiesvedību un kompetentas tiesas noteikšanu

4. Šo Konvenciju piemēro pilnīgā saskaņā ar attiecīgajiem Eiropas Kopienas dibināšanas Līgumu noteikumiem, Protokolu par Eiropas Kopienas privilēģijām un neaizskaramību, Tiesas Statūtiem un tekstiem, kuri pieņemti to piemērošanai, saistībā ar neaizskaramības atņemšanu.

5. pants

Sodi

1. Katra Dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 2. un 3. pantā minētā darbība, līdzdalība tajā un minētās darbības veicināšana, tiktu sodīta ar efektīviem, samērīgiem un atbilstošiem kriminālsodiem, ieskaitot, vismaz smagu nodarījumu gadījumos, brīvības atņemšanu, kura rada priekšnoteikumu noziedznieku izdošanai.

2. Panta pirmā daļa neskar kompetentu institūciju īstenotu disciplinārsodu piemērošanu nacionālajām amatpersonām vai Kopienas

amatpersonas. Nosakot piemērojamo sodu, nacionālās tiesas, kas skata krimināllietas, atbilstoši saviem nacionālajiem tiesību principiem korupcijas gadījumos, var ņemt vērā faktu, ka personai par to pašu darbību ir piemērots disciplinārsods.

6. pants

Uzņēmuma vadītāju kriminālatbildība

Katra Dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai korupcijas gadījumos, kā tas minēts 3.pantā, un ko persona savas kompetences ietvaros izdarījusi uzņēmuma vārdā, uzņēmuma vadītāji vai jebkura cita persona ar tiesībām pieņemt lēmumus vai īstenot kontroli uzņēmuma ietvaros, varētu tikt saukta pie kriminālatbildības saskaņā ar tās nacionālajos normatīvajos aktos noteiktajiem principiem.

7. pants

Jurisdikcija

1. Katra Dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai nodibinātu savu jurisdikciju pār noziedzīgiem nodarījumiem, ko tā ir noteikusi saskaņā ar saistībām, kas izriet no 2., 3. un 4. panta, gadījumos, kur:

(a) noziedzīgs nodarījums ir izdarīts pilnībā vai daļēji tās teritorijā;

(b) noziedzīga nodarījuma izdarītājs ir attiecīgās Dalībvalsts pilsonis vai amatpersona;

(c) noziedzīgs nodarījums ir pastrādāts pret kādu no 1. pantā minētajām personām vai pret kādu no 4.panta pirmajā daļā minēto Eiropas Kopienas institūciju locekli, kas vienlaikus ir arī tās pilsonis;

(d) noziedzīga nodarījuma izdarītājs ir Kopienas amatpersona, kas strādā kādas Eiropas Kopienas institūcijā vai iestādē, kas izveidota saskaņā ar Līgumiem, kuri nodibina Eiropas Kopienas, un kuras atrašanās vieta ir attiecīgajā Dalībvalstī.

2. Iesniedzot 13.panta otrajā daļā minēto paziņojumu, Katra Dalībvalsts var noteikt, ka tā nenodibinās savu jurisdikciju vai nodibinās to tikai īpašos gadījumos, pār šā panta pirmās daļas (b), (c) un (d) punktos minētajiem gadījumiem.

8. pants

Izdošana un tiesvedība

1. Jebkura Dalībvalsts, kura, saskaņā ar tās likumiem neizdod savus pilsoņus, veic nepieciešamos pasākumus, lai nodibinātu savu jurisdikciju pār

noziedzīgiem nodarījumiem, kurus tā noteikusi saskaņā ar 2., 3. un 4.pantā prasīto, kad noziedzīgos nodarījumus izdarījuši tās pilsoņi ārpus šīs valsts teritorijas.

2. Katra Dalībvalsts gadījumos, kad tās pilsonis tiek turēts aizdomās par noziedzīga nodarījuma, kas noteikts saskaņā ar 2., 3. un 4.pantā prasīto, izdarīšanu citā Dalībvalstī, un šī Dalībvalsts neizdod šo personu, tikai pamatojoties uz viņa vai viņas pilsonību, attiecīgā gadījumā iesniedz lietu savām kompetentajām institūcijām ar mērķi ierosināt lietu. Lai sekmētu ierosinātās lietas turpmāku virzību, dati, informācija un materiāli, kas attiecas uz noziedzīgo nodarījumu, tiek nodoti saskaņā ar 1957.gada 13.decembra Eiropas Konvencijas par izdošanu 6.panta noteikumiem. Pieprasītāja Dalībvalsts tiek informēta par ierosināto lietu un par tiesvedības iznākumu.

3. Šī panta nozīmē termins "dalībvalsts pilsonis" tiek iztulkots atbilstoši Dalībvalsts veiktajām atrunām saskaņā ar Eiropas Konvencijas par izdošanu 6.panta pirmās daļas (b) apakšpunktu un šā panta (c) apakšpunktu.

9. pants

Sadarbība

1. Ja kāda procedūra, kas sasaistīta ar noziedzīgu nodarījumu, kas definēts saskaņā ar 2., 3. un 4.pantā noteikto, un skar vismaz divas Dalībvalstis, šīs Dalībvalstis efektīvi sadarbojas izmeklēšanā, tiesvedībā un izpildot spriedumu, piemēram, sniedzot savstarpēju tiesisko palīdzību, sadarbojoties izdošanā, tiesvedību nodošanā vai izpildot citā Dalībvalstī taisītus spriedumus.

2. Ja vairāk kā vienai Dalībvalstij ir jurisdikcija un ir reāla iespēja ierosināt lietu par noziedzīgu nodarījumu, kas balstīts uz vieniem un tiem pašiem faktiem, iesaistītās Dalībvalstis sadarbojas, lemjot, kura turpinās lietas virzību pret noziedzīgā nodarījuma izdarītāju vai izdarītājiem, nolūkā, ja tas ir iespējams, centralizēt šīs lietas izskatīšanu vienā Dalībvalstī.

10.pants

Ne bis in idem

1. Dalībvalstis ievieš savos nacionālajos normatīvajos aktos krimināltiesību jomā *ne bis in idem* principu, saskaņā ar ko personai, kuras tiesvedības process Dalībvalstī ir beidzies, nevar tikt apsūdzēta citā Dalībvalstī par to pašu nodarījumu, ja sods ir ticis piespriests, ir izpildīts, pašreiz tiek izpildīts vai nevar tikt turpmāk izpildīts saskaņā ar tās valsts normatīvajiem aktiem, kas taisa spriedumu.

2. Iesniedzot 13.panta otrajā daļā minēto paziņojumu, Dalībvalsts var noteikt, ka to nesaista šī panta pirmā daļa vienā vai vairākos turpmāk uzskaitītajos gadījumos:

(a) ja darbības, kas ir par pamatu citā valstī taisītam spriedumam, notiek tās teritorijā pilnībā vai daļēji; pēdējā gadījumā šis izņēmums nav piemērojams, ja šīs darbības notiek daļēji tās Dalībvalsts teritorijā, kurā tika taisīts spriedums;

(b) ja darbības, kas ir par pamatu citā valstī taisītam spriedumam, satur tāda noziedzīga nodarījuma pazīmes, kas vērsts pret tās Dalībvalsts drošību vai citām tikpat svarīgām interesēm;

(c) ja darbības, kas ir par pamatu citā valstī taisītam spriedumam, izdara Dalībvalsts amatpersona pretēji saviem amata pienākumiem.

3. Ja turpmākā apsūdzība konkrētai personai tiek izvirzīta dalībvalstī, pamatojoties uz šiem pašiem faktiem, uz kuru pamata tās lieta jau ir izbeigta kādā citā dalībvalstī, balstoties uz noilgumu vai brīvības atņemšanu, pēdējai dalībvalstij ir jāatsakās no savu sankciju piemērošanas, pamatojoties uz jau minētajiem faktiem. Atbilstoši nacionālajiem normatīvajiem aktiem sankcijas, kuras neietver brīvības atņemšanu, arī jāņem vērā tiktāl, cik tās jau ir piemērotas.

4. Izņēmumi, kas var būt par pamatu otrajā daļā minētajam paziņojumam nevar tikt piemēroti, ja attiecīgā Dalībvalsts attiecībā uz tiem pašiem faktiem pieprasa otrai Dalībvalstij ierosināt lietu vai nodrošina iesaistītās personas izdošanu.

5. Šis pants neietekmē starp Dalībvalstīm noslēgtos attiecīgos divpusējos vai daudzpusējos līgumus un attiecīgos Dalībvalstu paziņojumus.

11. pants

Iekšējie noteikumi

Neviens no šīs Konvencijas noteikumiem nevar atturēt Dalībvalstis pieņemt iekšējās tiesību normas, kuru noteikumi pārsniedz no šīs Konvencijas izrietošās saistības.

12. pants

Eiropas Kopienu tiesa

1. Jebkurš strīds starp Dalībvalstīm jautājumos par šīs Konvencijas interpretāciju vai piemērošanu, kuru savstarpēji atrisināt nav neiespējams, sākotnēji izskatāms Padomei saskaņā ar Eiropas Savienības Līguma IV sadaļā noteikto procedūru, ar nolūku panākt risinājumu. Ja netiek panākts

nekāds risinājums sešu mēnešu laikā, strīdā iesaistītā puse var nosūtīt lietu Eiropas Kopienas Tiesai.

2. Jebkurš strīds starp vienu vai vairākām Dalībvalstīm un Eiropas Kopienu, kurš saistīts ar 1. pantu, izņemot tā (c) punktu, vai 2., 3. un 4. pantu tik daudz, cik tas skar jautājumu par Kopienas tiesībām vai Kopienas finansiālajām interesēm, vai kurā ir iesaistītas saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumiem izveidoto Kopienas institūciju vai iestāžu amatpersonas, un kuru nav iespējams atrisināt pārrunu ceļā, viena no strīdā iesaistītajām pusēm var iesniegt Eiropas Kopienas Tiesai.

3. Jebkura dalībvalsts tiesa var lūgt, lai Tiesa sniedz prejudiciālu lēmumu jautājumā par 1. - 4. un 12. - 16.panta interpretāciju, ja šāds jautājums izvirzās tās tiesvedībā esošā lietā un tajā iesaistīti Kopienas institūciju vai saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumiem izveidoto organizāciju locekļi vai amatpersonas, kuras veic savas funkcijas, ja šī dalībvalsts tiesa uzskata, ka lēmums šajā jautājumā ir nepieciešams, lai tā varētu pasludināt spriedumu.

4. Trešajā daļā paredzēto Tiesas kompetenci akceptē attiecīgā Dalībvalsts ar paziņojumu šajā sakarā, kas sniegts 13.panta otrajā daļā minētā paziņojuma sniegšanas laikā vai jebkurā vēlākā laikā.

5. Dalībvalsts, kas sniedz paziņojumu saskaņā ar ceturto daļu, var ierobežot iespēju lūgt Tiesu sniegt provizorisku lēmumu tām savām tiesām, pret kuru lēmumiem saskaņā ar šīs valsts likumiem nav tiesiskās aizsardzības līdzekļu.

6. Šajā jomā piemērojami Eiropas Kopienas Tiesas statūti un tās reglaments. Saskaņā ar šiem statūtiem jebkurai Dalībvalstij vai Komisijai neatkarīgi no tā, vai tā ir vai nav sniegusi paziņojumu saskaņā ar ceturto daļu, ir tiesības gadījumos, kas izriet no trešās daļas, iesniegt Eiropas Kopienas Tiesai lietas apstākļu izklāstu vai rakstiskas piezīmes.

13. pants

Stāšanās spēkā

1. Dalībvalstīm jāpieņem šī Konvencija saskaņā ar to attiecīgajām konstitucionālajām prasībām.

2. Dalībvalstīm jāpaziņo Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsekretāram par visu procedūru pabeigšanu, kuras ir nepieciešamas atbilstoši to attiecīgajiem konstitucionālajiem noteikumiem par šīs Konvencijas pieņemšanu.

3. Šī Konvencija stājas spēkā deviņdesmit dienas pēc tam, kad pēdējā Dalībvalsts ir iesniegusi otrajā daļā norādīto paziņojumu par šīs formalitātes izpildi.

4. Līdz šīs konvencijas spēkā stāšanās brīdim jebkura Dalībvalsts, sniedzot otrajā daļā norādīto paziņojumu vai jebkurā laikā pēc tam, var deklarēt, ka šī konvencija, izņemot tās 12. pantu, ir piemērojama šīs Dalībvalsts attiecībā ar tām dalībvalstīm, kuras ir sniegušas tādu pašu paziņojumu. Šī konvencija kļūst attiecināma uz paziņojumu sniegušo dalībvalsti tā mēneša pirmajā dienā, kas seko deviņdesmit dienu termiņa beigu datumam pēc paziņojuma nodošanas glabāšanā.

5. Dalībvalsts, kas nav sniegusi nekādu paziņojumu, kā norādīts ceturtajā daļā, var piemērot šo konvenciju attiecībā uz pārējām līgumslēdzējām Dalībvalstīm, pamatojoties uz divpusējiem līgumiem.

14. pants

Jaunu Dalībvalstu pievienošanās

1. Šai Konvencijai var pievienoties jebkura valsts, kas kļūst par Eiropas Savienības locekli.

2. Šīs Konvencijas teksts tās valsts valodā, kas pievienojas, un kuru sagatavojusi Eiropas Savienības Padome, ir autentisks.

3. Pievienošanās akti iesniedzami deponitārijam.

4. Šī Konvencija attiecināma uz valsti, kas tai pievienojas, stājas spēkā 90 dienas pēc tās pievienošanās akta iesniegšanas datuma vai datumā, kad šī Konvencija stājas spēkā, ja vien tā jau nav stājusies spēkā minētā termiņa 90 dienu notecējuma laikā.

5. Ja šī Konvencija vēl nav stājusies spēkā, kad tiek iesniegti pievienošanās akti, tad valstij, kura pievienojās, jāpiemēro 13. panta ceturtdā daļa.

15. pants

Atrunas

1. Nekādas atrunas nav pieļaujamas, izņemot tās, kuras ir noteiktas 7. panta otrajā daļā punktā un 10. panta otrajā daļā.

2. Jebkura Dalībvalsts, kura ir paziņojusi par atrunu, var to pilnībā vai daļēji atsaukt jebkurā laikā, informējot par savu lēmumu deponitāriju. Atrunas atsaukums stājas spēkā ar datumu, kurā deponitārijs saņem minēto paziņojumu.

16.pants

Depozitārijs

1. Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsekretārs ir šīs Konvencijas depozitārijs.

2. Depozitārijs publicē Eiropas Kopienu oficiālajā laikrakstā informāciju par pieņemšanas un pievienošanās norisi, paziņojumiem un atrunām, kā arī citus paziņojumus, kas saistīti ar šo Konvenciju.